



ATVER SAVAS SIRDS LOGUS UN DURVIS, LAI GAISMA VAR IENĀKT TEVĪ!...

Kāds uz zemes atstājis zīmi,
Raibu ziedu rakstā...
Cilvēkiem, pasaulei un ēnām,
Lietus lāsēs kūstot.
Šodien staigāšu lēni,
Šodien iešu klusa,
Šorīt pie mana loga...
Dvēsele saullēktā kusa.

Ingūna Segliņa



IEKĻAUJIES PLŪSMĀ...

Iekļaujies PLŪSMĀ,
SAJŪTI sirdspukstu ritmu,
Meklē ATBILDES visas
Savas SIRDS SAJŪTU telpā.

Iekļaujies PLŪSMĀ
Un atrodi VISUMĀ vietu,
Kur HAOSA pašā VIDŪ
Dzidrs KLUSUMS mājō.

Iekļaujies PLŪSMĀ
Un tu pati RADĪSI MIERU,
Tai VIETĀ, kur KLUSA balss
Čukst ATBILDES priekšā.

Iekļaujies PLŪSMĀ
Un SADZIRDI klusu dziesmu,
Kas PIEPILDA SIRDĪ ar mieru
Un UZTICIES, vienkārši TICĪ.

• Zanda IvaNova (Vītola) •

Vairo Gaismu sevī!

Varbūt dažreiz tev šķiet, ka nav neviena blakus, kas tev varētu sniegt atbalstu. Bet tu tad apstājies un mēģini vairāk ieskatīties sevī pašā.

Tas atbalsts, ko tu saņem no citiem cilvēkiem, ir īslaicīgs. Tev palīdz un tad tu atkal esi tikai pats ar sevi.

Tāpēc tajos brīžos, kad esi viens, mēģini sataustīt to Gaismas stariņu, kas dzīvo tevī.

Atceries kādu saulainu un priekpilnu dienu, kad visa pasaule tev sniedza atbalstu.

Lai arī šobrīd ir citādi, arī šī pieredze ir dzīva tevī. Tikai iespējams, ka kādi tumšāki notikumi ir aizvēruši logu uz šo sajūtu. Bet tagad tu vari to atvērt un iegrimt šajā pieredzē, kas atgriež tev ticību labajam un to, ka visas lietas ar laiku atrisinās.

Lai arī kāda ir tava iekšējā sajūta šobrīd, atceries, ka lielākais atbalsts ir tevī pašā. Tā ir ticība Gaismai un labajam. Ja tu spēj tam noticēt, tad arī ar to savienojies un pakāpeniski sāk mainīties visa tava dzīve.

Atver savas dzīves logus un durvis, lai tā Gaisma, kas ir modusies tevī, var savienoties ar atbalstošo pasauli, kas ieskauj tevi.

Tikai pašam uzņemoties atbildību par savu dzīvi, kaut kas patiesi sāk mainīties.

Šīs izmaiņas paliek uz ilgu laiku, ja tu turi un vairo Gaismu sevī.

Maija Kadiķe



Vārdus meklējot

Šai melodijai
man vēl vārdu nav
Vēl pumpurā
mans jūtu zieds
Un izvēle
kā durvis vaļā stāv
Pa kuru ceļu
mīlestībai iet

Es došos līdz
ja mani pasauks
Kur mīlestības
vārdi mīt
Lai varu jaunā
dziesmā sasaukt
Un jūsu tīrām sirdīm
Atrādīt

Ik viena sirds
tos vārdus zina
Un varbūt arī
klusī nodziedās
Lai tā kā skūpstā
satikšanos svinam
No atraduma
laimes tās

Valdis Atāls

+

Visbiežāk es rakstu smiltīs –
un pat nezinu ko
bet ceru ka putni lidojot
rakstīto iztulkos
daudz eju ierakstīt vājā
kas lasīs? nezinu kas
ja pati nespēšu saburtot
tad vājš atskries palīgā
un rakstu es vienīgi gaismā –
pat tumsai ir
gaismiņa klāt
kad vārdi
kad vārdi
kad vārdi
ar mani nāk parunāt

Maija Laukmane



+

Nav iespējams pazaudēt – vienīgi ir
iespējams
katru dienu no jauna atklāt
katru dienu atkal no jauna sajūst
katru dienu atkal no jauna ļaut sevī uzliesmot
visām ugunīm vienlaicīgi
visām krāsām vienlaicīgi un visām
debespusēm
atļaut vienlaicīgi ziedēt – un
nav iespējams pazaudēt
vienīgi ir iespējams katru dienu atkal no jauna
atļaut sev ienirt jūrā uzlidot ilgu mākonī
peldēt sapņu bezgalībā un
iebrienot sava ikdienas ceļa dubļos spītīgi
priecāties par to
cik tie krāsaini krāsaini krāsaini un
patiesībā...
vienkārši izbrienami

Maija Laukmane



Pamēģini gribēt to, kas ir, un negribēt
to, kas nav.

To, kas tev ir tagad un tepat. Ne citiem
vai citur, vai ekrānā vai citā stāstā.

Iespējams - tev iepatiksies tāda lietu
kārtība un tu sajūtīsies laimīgs.

Un tādā atbrīvotā laimīgā stāvoklī tu
sajūtīsi daudz vairāk enerģijas, lai paveiktu
savu ikdienas darāmo vislabākajā veidā.

Nedomājot par to, kas nav tieši tagad
un tieši tavā dzīvē, tevī atbrīvosies telpa
priekam.

Varbūt tev iepatiksies tāda lietu kārtība.
Bez raizēm. Bez pretošanās.

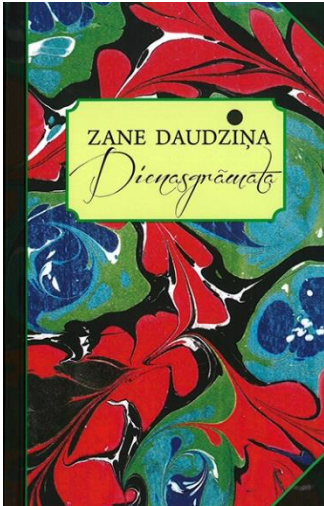
Marika Višņevska





Zane Daudziņa DIENASGRĀMATA

"Es jau labu laiku manīju, ka viņa kaut ko no rītiem raksta. Sēž rītakleitā un raksta. Sākumā domāju, ka pieraksta receptes, jo viņa negēlīgi labi cep rozīnmaizītes, kanēļmaizītes un visādas citādas bulciņas. Pēc nedēļas secināju, ka tās tomēr nav receptes. Smalkmaizīšu sastāvs būtiski nemainījās, bet viņa tik sēž un raksta. Un tā katru rītu. Vienreiz neizturēju, gribēju palūrēt, ko viņa tur raksta – neļauj. Nelikos mierā, saku – atzīsties, kas tas ir? Viltīgi smaida..."



Tā gāja laiks. Pandēmija ritēja savu viļņveidīgo gaitu, cilvēki mainījās, un pasaule līdz ar viņiem. Laiku pa laikam man, protams, iešāvās prātā doma – ai, kā derētu šito pierakstīt... bet slinkums darīja savu.

Toties Zane katru rītu turpināja savu dienasgrāmatu.

Tuvojās 2020. gada beigas. Vienu rītu viņa, kā parasti, raksta, tad aizver kladi un saka – kā tu domā, tas vēl kādam varētu būt interesanti? Smaida, viltņiece.

Izlasīju. Re, kā! Ko tik tu neuzzini pēc 25 laulības gadiem – izrādās, viņa raksta tikpat garšīgi kā cep! Ek, kāda Viņa man...! Izlasiet, sapratīsiet!"

Laulātais Draugs

Saule brida miglājos

Pašā Jāņu vakarā,
Kur Dieviņa lielugunis
Silda visu pasaulīti.

Es sakūru uguntiņu
No deviņi žagariņi.
Sildās Dievs, sildās Laima,
Mana mūža licējiņi,
Sildās mans augumiņš,
Sildās mana dvēselīte.

Dedzi, dedzi, uguntiņa,
Tu nezini, ko es došu.
Dedzi gaiši uguntiņa,
Es tev došu ziedīņam
Pērno zāļu vainadziņus.

Trejdeviņas dzirkstelītes
Pret saulīti uzlekušas.
Lai sadega nelaimīte,
Kā uguņu dzirkstelīte.



**LAI GAIŠI UN
BRĪNUMSKAISTI
VASARAS SAULGRIEŽI!**

Ar mīlestību un pateicību
no sirds uz sirdi - **Maija**

Sūti arī savas pārdomas, radošos darbiņus un ierosmes līdz katra mēneša **25.datumam** uz e-pastu: reinvaldemaija@gmail.com
www.draugiem.lv ; www.facebook.lv

Ar mīlestību, pateicību un prieku fotografēja, rakstīto savāca un šo radīja – **Maija Reinvalde**



